Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δειν, οὐδὲ αὐτὸς ἱερωσύνην νὰ μὴ λάβῃ. Ποία γὰρ ἀνάγκη εἶναι οἱ καταιτιαμένοι καὶ ψεγαδιασμένοι ὁπωσδήποτε, νὰ λαμβάνουν ἱερωσύνην ; Ἢ δὲν εἶναι ἄλλοι ἱερεῖς νὰ συντελοῦσιν εἰς ὑπουργίαν τῶν μυστηρίων ; . . .

Ἕτερον ἐρωτᾶτε, ὅτι ἁρπάζουσι τινὲς γυναῖκας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας στεφανώνονται, ἔπειτα γυρίζοντας εἰς τὴν χώραν τους διάγουσι συνεζευγμένως καὶ λέγετε τί νὰ κάμετε ; Εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε τὴν λύσιν ἀπὸ τὸ παραπάνω, τὸ ὅμοιον, τοῦ παρ' ἐνορίαν· ἤγουν ὁ γάμος νὰ διαμένῃ ἀδιάλυτος, νὰ ἀφορίζωνται δὲ αὐτοὶ ὁποῦ παρ' ἐνορίαν ἐστεφανώθησαν καὶ ὁ παπᾶς ὁποῦ τοὺς εὐλόγησε νὰ κατήρεται . . .».

240

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, δι' ἧς δίδεται ἄδεια γάμου εἰς πρώην ἱερέα,

ἐν *70*, Α', σ. 82–83.

« . . . ἐκρίναμεν καὶ τοῦτον μὴ ἀπώσασθαι κενόν· δεῖ γὰρ μᾶλλον τῷ ὀλισθαίνοντι ἐπιδοῦναι δεξιάν, ὅπως μὴ τελείως ἀπόλλυται . . .».

241

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ συγχωρήσεως γάμου εἰς ς' βαθμὸν ἐκ διγενείας,

ἐν *70*, Α', σ. 92–93.

« . . . δέονται περὶ τούτου τυχεῖν ἐκκλησιαστικῆς συμπαθείας, διὰ τὴν φαινομένην τοῦ συνοικεσίου δυσκολίαν, ὅπερ κατὰ μὲν τοὺς βαθμοὺς ὑπάρχει τέλειον καὶ ἀδιάβλητον. Τὰ γὰρ ἐκ διγενείας συναλλάγματα πρὶν τὸν ς' βαθμὸν διαλύονται. Ἐσημειώθη δὲ παρὰ τοῖς κεκωλυμένοις, ὡς δοκεῖ διὰ φαινομένην μικρὰν τῶν συγγενικῶν ὀνομάτων σύγχυσιν, ὧν ἕνεκα καὶ παρὰ τοῖς νομικοῖς ὑπομνήμασιν ἀρχαιοτέροις διαλαμβάνουσι περὶ τούτου ῥητῶς, τὸ παρὸν συνάλλαγμα ἐξετάσθη συνοδικῶς ἐπὶ . . . πατριάρχου κὺρ Γερμανοῦ, καὶ ἔδοξεν ἀκώλυτον εἶναι. Τούτου χάριν, οἴκτῳ καμφθέντες, . . . δι' ἑπομένας ἀναγκαίας περιστάσεις. γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα . . . ἵνα συντελεσθῇ τὸ συνοικέσιον τοῦτο ἀνεμποδίστως . . .».

242

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ ἀρραβώνων,

ἐν *70*, Β', σ. 404–405.

« . . . ἀνηνέχθη ἡμῖν . . . ὅτι γαμικὰ συναλλάγματα μέλλοντες ποιεῖν τινες, εἰώθασιν ἀρραβῶνας προεπιτελεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, χωρὶς τῆς νενομισμένης παρατηρήσεως, εἶτα μεταμελόμενοι, διαλύουσιν αὖθις αὐτοὺς ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, κἀντεῦθεν ἀναφύονται ἔριδες καὶ φιλονεικίαι παράλογοι, ἐν τῷ ἀπαιτεῖν ἀλλήλους ἔξοδα πολυποίκιλα καὶ διάφορα καὶ καταντᾷ ἐς τέλος ἡ τοιαύτη αὐτῶν ἀταξία εἰς σύγχυσιν καὶ κοινὴν βλάβην τῆς πολιτείας. Ἣν ἀταξίαν ἀνατρέψαι καλῶς διανοηθέντες οἱ τῆς αὐτόθι πολιτείας χριστιανοί, διωρίσαντο κοινῇ βουλῇ καὶ σκέψει, μὴ ἄλλως ἐπὶ γαμικοῖς συναλλάγμασιν ἀρραβῶνας γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, εἰ μὴ μόνον εἰδήσει τοῦ ἀρχιερέως, περιτιθέντος τοῖς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ